

นัยสำคัญของบุญที่ยิ่งใหญ่โดยการให้ทานในทันที

วันนี้พ่อผู้บุญผู้ติกาและผู้ประทานพรได้เห็นลูกที่เป็นสวดที่รักของท่านที่เฝ้าทำงานรับใช้ในทุกหนแห่ง แม้ว่าจะอยู่ห่างไกลลูกทั้งหมดที่มีพลังในทุกหนแห่งก็มีความใกล้ชิดกับพ่อเนื่องจากคุณสมบัติพิเศษของความรักของพวกเขา ด้วยความสัมพันธ์ของความรักและความกระตือรือร้นและความสะอาดของสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาทั้งหมดได้สัมผัสกับความใกล้ชิดและได้เผชิญหน้ากับพ่อเป็นการส่วนตัว ด้วยดวงตาที่สามของพวกเขา นั่นคือด้วยความสูงส่งของพวกเขา ดวงตาของพวกเขามองเห็นจากต่างๆที่อยู่ห่างไกลได้อย่างชัดเจนมากจากที่วิหังสติปัญญาของพวกเขา ตัวอย่างเช่น ในโลกที่สูญสลายนี้ ในเวลาที่มีรายการพิเศษในทีวีที่สูญสลายทุกคนจะเปิดทีวี ในท่านองเดียวกันลูกๆที่กำลังนั่งด้วยสำนึกของพวกเขาก็ได้เปิดทีวีในเวลาพิเศษนี้ บัฟฟาโลยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นลูกทุกคนกำลังมีประสบการณ์ว่าจากที่อยู่ห่างไกลจากพวกเขานั้นใกล้กับพวกเขาด้วยทีวี ในเวลาเดียวกันบาบาได้เห็นซุนนัมทั้งสอง

วันนี้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนพ่อบราห์มาได้จดจำลูกโดยเฉพาะ เพราะตามเวลาแล้วท่านได้เห็นผลลัพธ์ทั้งหมดของลูกๆจากช่วงเวลาที่เขาเริ่มชีวิตบราห์มินของพวกเขาและตรวจสอบว่าพวกเขาได้เคลื่อนไปสู่จุดหมายปลายทางของพวกเขาด้วยความเร็วเท่าไร นั่นก็คือการไปถึงความสมบูรณ์พร้อมของพวกเขา ทุกคนกำลังเคลื่อนไปพร้อมๆกัน แต่ด้วยความเร็วเท่าไร? ดังนั้นท่านได้เห็นอะไร? ท่านเห็นเพียงหนึ่งกำมือเท่านั้นจากผู้ที่ถูกเลือกที่เคลื่อนไปด้วยความเร็ว เมื่อมองถึงความเร็วของลูก พ่อบราห์มาถามว่า: ขณะที่เต็มไปด้วยความรู้ นั่นคือในขณะที่รู้ถึงรูปกาลเวลาทั้งสาม ในขณะที่รู้ถึงความพยายามและผลรางวัลของตนเอง ในขณะที่รู้ถึงวิธีการและความสำเร็จ แล้วเหตุใดลูกถึงยังไม่สามารถรักษาความเร็วนั้นไว้ได้ตลอดเวลา? เขาจะได้รับคำตอบอะไร? ลูกรู้เหตุผล ลูกรู้วิธีการแก้ปัญหา และลูกยังไม่สามารถเปลี่ยนเหตุผลให้เป็นการแก้ปัญหา

พ่อยิ้มและพูดกับพ่อบราห์มาว่า: ลูกหลายคนมีนิสัยเก๋และเหนียวแน่นมาก นั่นคืออะไร? ลูกทำอะไร? พ่อจะให้ผลแก่ลูกในทันที นั่นคือผลไม้ที่สด แต่ผู้ที่ถูกบีบบังคับด้วยนิสัยของพวกเขาปล่อยให้ผลไม้สดของพวกเขาแห้งก่อนที่จะรับประทาน จะรับเอาไป “ฉันจะทำการนั้น สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น แน่หนอนสิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้น ฉันต้องกลายเป็นอันดับหนึ่ง ฉันต้องอยู่ในลูกประจำ” การคิดในลักษณะนี้และการทำแผนเช่นนั้น ลูกทำให้ผลในทันทีเป็นผลของอนาคต “ฉันจะทำการนั้น” หมายความว่ามันเป็นผลของอนาคต จงคิด ทำในทันทีและรับประทานผลในทันที ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของตนเองหรือในแง่ของงานรับใช้ ลูกรับประทานผลในทันทีที่น้อยมากหรือผลบำรุงของงานรับใช้ ลูกได้รับพลังงานจากอะไร - ผลไม้สดหรือผลไม้แห้ง? บางคนมีนิสัยของการพูดว่าจะรับประทานอะไรบางอย่าง แต่พวกเขาก็เก็บเอาไว้และปล่อยให้ผลไม้สดนั้นแห้งไปในลักษณะนี้ ในท่านองเดียวกันที่เห็นเช่นกันลูกพูดว่า: ถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้นฉันถึงจะทำ ลูกคิดมากขึ้นในลักษณะนี้ ลูกคิดบางสิ่ง ลูกได้รับการกำหนดทิศทางและลูกทำการนั้น จากการไม่ทำการนั้นลูกทำให้การกำหนดทิศทางที่สดใหม่นั้นแห้งลง(เก่า) แล้วลูกก็คิดว่าลูกทำทุกสิ่งตามการกำหนดทิศทางแล้วและยังไม่ได้รับผลลัพธ์มากเท่าที่ควร เพราะเหตุใด? เนื่องจากมีช่องว่างของเวลา เส้น(ของโชค) ที่เปลี่ยนไปตามเวลา เส้นโชคใดที่ถูกสร้างขึ้นและได้รับการบอกตามเวลา ด้วยเหตุนี้เมื่อเวลาเปลี่ยนไป บรรยากาศ หสณคติ และกระแสจิตก็เปลี่ยนไปด้วย นี่คือเหตุผลที่ว่า: ‘การให้ทานในทันทีคือบุญที่ยิ่งใหญ่’ ทันทีที่ลูกได้รับคำแนะนำจะทำในเวลานั้นด้วยความกระตือรือร้นเช่นเดียวกันนั้น โดยการทำงานรับใช้เช่นนั้นลูกจะได้รับผลไม้ที่ให้อาหารบำรุงที่สดใหม่ และโดยการทำเช่นนั้นลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังและก้าวต่อไปด้วยความเร็วอย่างต่อเนื่อง ลูกทุกคนรับประทานผลไม้ แต่ตรวจสอบว่าลูกรับประทานผลไม้ชนิดใด

พ่อบราห์มาทำให้ลูกๆทั้งหมดกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังโดยการให้ผลไม้ที่สดใหม่แก่ลูกและให้ความคิดที่จะเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอด้วยความเร็ว ในขณะที่รักษาความคิดของพ่อบราห์มาไว้ในสำนึกของลูกอย่างสม่ำเสมอ จงรับประทานผลไม้สดของทุกการกระทำในทุกขณะ แล้วลูกจะไม่มีวันประสบกับความอ่อนแอหรือความเจ็บป่วยใดๆ พ่อบราห์มายิ้ม หมอทางโลกให้คำแนะนำในปัจจุบันอย่างไร? รับประทานอาหารทุกอย่างที่สดใหม่ อย่ารับประทานอาหารหลังจากที่ได้ผ่านการเผาหรือปิ้งย่าง อย่าเปลี่ยนแปลงมันก่อนรับประทาน นี่คือนิสัยที่พวกเขากล่าวเอาไว้ใช่หรือไม่? ดังนั้นพ่อบราห์มาได้บอกลูกแล้วเช่นกันว่า ศรีมัทโคก็ตามที่ลูกได้รับตามเวลา ไม่ว่าจะเป็นรูปใดก็ตาม ให้นำสิ่งนั้นไปปฏิบัติในเวลา

เดียวกันและในลักษณะเดียวกัน และลูกจะเป็นเหมือนพ่อบราห์มาเสมอ กลายเป็นผู้ให้ทานในทันทีและจึงกลายเป็นบุญญาบุญที่ยิ่งใหญ่ และลูกจะเข้ามาในอันดับหนึ่ง พ่อบราห์มาและแม่ของโลกระกาเสสิทธิ์ในอาณาจักรแรก ลูกเห็นคุณสมบัติพิเศษอะไรในทั้งสองดวงวิญญาณ? พวกเขาคิดอะไรบางอย่างและทำในทันที พวกเขาไม่เคยคิดว่า: ฉันจะทำสิ่งนี้ก่อนแล้วค่อยทำสิ่งอื่น นี่เป็นคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา ดังนั้นดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่ที่ทำตามแม่และพ่อกำลังรับประทานผลที่สูงส่งของบุญนั้นและมีพลังอย่างสม่ำเสมอ ด้วยวิธีนี้จึงไม่มีความอ่อนแอแม้แต่น้อยในความฝันหรือความคิดของพวกเขา พวกเขาเคลื่อนไหวด้วยความเร็วอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามมีเพียงจำนวนน้อยในหนึ่งกำมินั้น

เพราะพ่อบราห์มาเป็นผู้สร้างโลกที่มีตัวตนและเพราะท่านเล่นบทบาทของการให้การหล่อเลี้ยงโดยผ่านรูปที่มีตัวตน ท่านมีความรักเป็นพิเศษสำหรับลูกที่เล่นบทบาทของพวกเขาในรูปที่มีตัวตน ใครก็ตามที่ลูกมีความรักเป็นพิเศษลูกจะรู้สึกถึงความอ่อนแอของเขาเป็นความอ่อนแอของลูกเอง เมื่อเห็นเหตุผลของความอ่อนแอนี้ของลูก พ่อบราห์มารู้สึกมีความรักอย่างลึกซึ้งต่อลูก เพื่อที่ลูกจะกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ ผู้เพียรพยายามที่จริงจังและสม่ำเสมอในสภาพที่โอบล้อมตลอดเวลาและที่ลูกจะเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำครั้งแล้วครั้งเล่า

ลูกได้ยินสิ่งที่พ่อบราห์มาพูดหรือไม่? เพียงลูกเท่านั้นที่หลอมรวมอยู่ในสายตาของพ่อบราห์มา ลูกรู้จักภาษาพิเศษของพ่อบราห์มาหรือไม่และสิ่งที่ท่านเคยพูดเอาไว้หรือไม่? ท่านเคยพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: “ลูกของฉัน ลูกของฉัน!” พ่ออัม ลูกเป็นลูกของบราห์มาและเหตุนี้เองที่ลูกพูดว่านามสกุลของลูกคือบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमार ลูกไม่ได้พูดว่าลูกคือชีพ कुमारและชีพ कुमार มันคือกับบราห์มาที่ลูกต้องไป มันคือกับบราห์มาที่ลูกอยู่ด้วยอย่างเป็นเวลาอันที่สุดด้วยชื่อและรูปที่แตกต่างกัน ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดผ่านปากของบราห์มา ยังไงพ่อก็อยู่กับลูกอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามในรูปที่มีตัวตนมันคือบทบาทของบราห์มา อัจชะ บาบาจะบอกสิ่งต่างๆมากขึ้นในเวลาอื่น

แม่น้ำพิเศษจากสามแห่งได้มาในกลุ่มนี้ ดับเบิลฟอเรเนออร์เป็นแม่น้ำคงคาที่แผ่ตัวในขณะนี้ เพราะยังไม่ถึงรอบของพวกเข เวลานี้การพบปะพิเศษจึงเป็นของแม่น้ำสามสาย ได้แก่ เดลี คานาตากะ และมหาราษฏะ อย่างไรก็ตามมีคนอื่นๆที่ได้โบสถ์พิเศษในระหว่างนั้น ผู้ที่มาในรอบของพวกเขจะประกาศสิทธิ์ของพวกเขาอย่างแนนอน แต่แม้กระทั่งดับเบิลฟอเรเนออร์ที่วิ่งมาถึงที่นี่ก็เพื่อประกาศสิทธิ์ของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็จะเป็นที่รักด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? ดับเบิลฟอเรเนออร์ก็ได้รับสมบัติที่มีค่าจากโบสถ์เพิ่มเติมด้วยเช่นกัน แล้วพวกเขาก็จะได้รับสมบัติที่มีค่าในรอบของพวกเขเองด้วยเช่นกัน บัณฑิตารักลูกทุกคนจากทุกหนแห่งเพราะแต่ละสถานที่ก็มีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะของตนเอง เดลีเป็นสถานที่ของเมล็ดแห่งงานรับใช้ และคานาตากะ และมหาราษฏะคือการขยายตัวของต้นไม้มัดอยู่ใต้ดินในขณะที่การขยายตัวของต้นไม้มิขนาดใหญ่มาก และดังนั้นเดลีเป็นเมล็ด ในเวลาสุดท้ายเสียงจะกระจายออกไปในแผ่นดินที่เป็นเมล็ด อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีการขยายตัวเป็นพิเศษในคานาตากะ มหาราษฏะและคุชราต การขยายตัวคือความงามของต้นไม้มัดอยู่ใต้ดินเพราะการขยายตัวของงานรับใช้ในคานาตากะ และมหาราษฏะ ต้นไม้ได้รับการตกแต่ง มีสองคำถามที่ผู้คนถามเข้ามา คำถามแรกพวกเขากล่าวเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย และคำถามที่สองเกี่ยวกับจำนวนของบราห์มิน ดังนั้นในแง่ของจำนวนทั้งมหาราษฏะและคานาตากะเป็นเครื่องประดับของครอบครัวบราห์มิน เมล็ดมีความพิเศษของตนเอง ถ้าไม่มีเมล็ดต้นไม้มักจะไม่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามเมล็ดนี้แผ่ตัวเล็กน้อยในปัจจุบัน มีการขยายตัวมากขึ้นของต้นไม้มัดอยู่ใต้ดิน หากลูกทั้งหมดจากเดลีไม่มากก็จะไม่มีรากฐานของงานรับใช้ เมื่อใดก็ตามที่ได้รับคำเชื้อเชิญสำหรับงานรับใช้และยอมรับคำเชิญทั้งหมดนี้เริ่มในเดลี เหตุนี้เองมันจึงกลายเป็นสถานที่ของงานรับใช้และจะกลายเป็นสถานที่ของอาณาจักร ซึ่งบราห์มินได้ย่างก้าวเข้าไปเป็นสถานที่แรก สถานที่นั้นจะกลายเป็นสถานที่แห่งการจาริกแสวงบุญและก็จะกลายเป็นสถานที่ของอาณาจักร มีการยกย่องในดินแดนแห่งนี้เป็นอย่างมากในต่างแดนด้วยเช่นกัน กลองแห่งการเปิดเผยจากต่างแดนจะมาถึงแผ่นดินนี้ ถ้าหากไม่ใช่แผ่นดินในต่างแดนแล้ว การเปิดเผยในแผ่นดินนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร? เหตุนี้เองแผ่นดินในต่างแดนจึงมีความสำคัญของเขาเอง เมื่อได้ยินเสียงในต่างแดน ผู้คนในบาร์ทจะตื่นขึ้นมา ดังนั้นสถานที่ที่เสียงแห่งการเปิดเผยจะปรากฏออกมาจะเป็นเสียงที่มาจากแผ่นดินในต่างแดน ดังนั้นนี่คือความสำคัญของแผ่นดินในต่างแดน ผู้ที่อาศัยอยู่ในต่างแดนเป็นของแผ่นดินนี้แต่ดั้งเดิมอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามเมื่อเห็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่อาศัยอยู่ในต่างแดนแต่เพียงในนามที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น ผู้คนของแผ่นดินนี้ก็มีความกระตือรือร้นมากขึ้น นี่เป็นบทบาทที่แผ่ตัวของพวกเขในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นแต่ละสถานที่ก็มีคุณสมบัติพิเศษของตนเอง อัจชะ

แต่ดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่ที่ให้ทานในทันที แต่ผู้ที่เป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังในความคิดและการกระทำของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ แต่ผู้ที่รับประทานผลไม่บำรุงของงานรับใช้ผ่านทุกความคิดของพวกเขาในทุกวินาที แต่ดวงวิญญาณที่

มีพลังอย่างสม่ำเสมอเช่นนั้นที่ทำตามแม่และพ่อ แต่ผู้ที่นำความคิดของพ่อมารำมาไว้ในทางปฏิบัติ แต่ลูกที่มีพลังทั้งหมดในดินแดนนี้และในต่างแดน รัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดา

อะแนคบัพดาพบเขาดาลี:

ผู้ที่ทำงานรับใช้รับประทานผลของสิ่งนั้น ผู้ที่รับประทานผลไม้จะมีสุขภาพดีเสมอ ลูกไม่ใช่ผู้ที่รับประทานผลไม้แห้ง แต่เป็นผู้ที่รับประทานผลไม้สด ผู้รับใช้คือผู้ที่มีสิทธิ์ในโชค ลูกมีโชคมากเช่นนั้น! ผู้ที่จงรักภักดีและเลื่อมใสศรัทธาอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ที่เป็นอนุสรณ์และทำงานรับใช้ พวกเขาพิจารณาว่างานรับใช้นั้นเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่ และลูกทำงานรับใช้ที่ไหน? ในสถานที่จาริกแสวงบุญที่มีชีวิตอันยิ่งใหญ่ ผู้คนเหล่านั้นไปจาริกแสวงบุญ ท่องทั่วทวีปแล้วกลับมา และแม้กระทั่งพวกเขาได้รับการจดจำว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ลูกรับใช้ในสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่และกลับมามีโชคอย่างมาก มายาไม่สามารถเข้ามาหาผู้ที่ซ่อนแะอยู่ในงานรับใช้ได้ “ผู้รับใช้” หมายถึงผู้ที่รับใช้ด้วยจิตใจของพวกเขาและเฝ้าแต่ไม่ว่างเว้นอยู่กับงานรับใช้ด้วยร่างกายของพวกเขาด้วยเช่นกัน ถ้าพร้อมๆกับร่างกายแล้วจิตใจก็ไม่ว่างเว้นด้วยเช่นกัน มายาก็จะไม่เข้ามา ทำงานรับใช้ทางกายภาพด้วยร่างกายของลูกและใช้จิตใจของลูกทำงานรับใช้ในการสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่มีพลัง ทำงานรับใช้ทั้งสองทางไม่ใช่ทางเดียว ผู้ที่เป็นผู้รับใช้ทั้งสองทางก็จะมีผลเป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน จิตใจจะได้รับคุณประโยชน์ ร่างกายจะได้รับคุณประโยชน์ และลูกจะได้รับความมั่งคั่งเป็นอย่างมาก แม้กระทั่งในเวลานี้ผู้รับใช้ที่แท้จริงจะไม่มีวันอดอยาก อย่างน้อยลูกก็จะได้รับจากปาติสองแผ่น ดังนั้นลูกทั้งหมดได้ประกาศสิทธิ์ในอันดับของลูกในลือตเตอร์ของงานรับใช้หรือไม่? ที่ใดก็ตามที่ลูกไปและเมื่อใดก็ตามที่ลูกไป จงเก็บรักษาความสุขนี้ไว้กับลูกอยู่เสมอ เพราะพ่ออยู่กับลูกเสมอ เล่นบทบาทในงานรับใช้ต่อไปในขณะที่ร่ายรำด้วยความสุข อังชะ

คำถาม: อะไรคือคุณสมบัติพิเศษของยุคบรรจบพบกันที่ไม่มีอยู่ตลอดเวลาในช่วงที่เหลือของวงจร?

คำตอบ: เพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะพูดว่า “บาบาของฉัน!” ทุกคนพูดว่า “บาบาของฉัน!” กับผู้เดียว การพูดว่า “ของฉัน” หมายถึงการประกาศสิทธิ์ เพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกแต่ละคนมีสิทธิ์ที่จะมีประสบการณ์กับจิตสำนึกของ “ของฉัน” ในแง่ของพ่อที่เป็นของลูก เมื่อลูกพูดว่า “บาบาของฉัน!” ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในมรดก แล้วทุกสิ่งก็เป็นของลูก ไม่ใช่ “ของฉัน” ที่มีขีดจำกัด แต่เป็น “ของฉัน” ที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นจงรักษาความสุขของจิตสำนึกที่ไม่มีขีดจำกัดของ “ของฉัน” เอาไว้

คำถาม: อะไรคือสิ่งชี้บอกหลักของดวงวิญญาณที่ใกล้ชิด?

คำตอบ: ดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดจะหัดเทียบกับพ่อเสมอในทุกความคิด คำพูด และการกระทำของพวกเขา ผู้ที่ใกล้ชิดก็จะมี ความหัดเทียบอย่างแน่อนด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณที่ห่างไกลจะได้รับเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดจะประกาศสิทธิ์อย่างเต็มที่ ดังนั้นอะไรที่เป็นความคิดและคำพูดของพ่อก็เป็นความคิดและคำพูดของลูกด้วย สิ่งนี้เรียกว่าการใกล้ชิด อังชะ

คำถาม: สำคัญอะไรที่ลูกจำเป็นต้องรักษาไว้อย่างสม่ำเสมอเพื่อไม่ให้เวลาของลูกต้องสูญหายไป?

คำตอบ: ลูกควรมีสำนึกอยู่เสมอว่าเวลานี้เป็นช่วงเวลาของยุคบรรจบพบกันและที่ลูกได้รับลือตเตอร์ที่สูงส่งมาก พ่อทำให้พวกเราเป็นเทพที่เป็นเช่นเพชร ผู้ที่มีสำนึกนี้จะไม่วันสูญเสียวเวลาของพวกเขา ความรู้นี้เป็นแหล่งแห่งรายได้ของลูก และอย่าได้ขาดการศึกษาเล่าเรียนของลูก

คำถาม: อะไรคือสิ่งที่ดวงวิญญาณรักมากที่สุด? อะไรคือสิ่งชี้บอกของความรัก?

คำตอบ: ดวงวิญญาณรักร่างกายของเขามากที่สุด เขามีความรักเป็นอย่างมากต่อร่างกายของเขาที่เขาไม่ต้องการที่จะสละมันออกไปและมีปัญหาเป็นอย่างมากที่จะไม่ปล่อยมันไป บาบอบอกว่า: ลูกๆนั้นเป็นร่างกายที่สกลปรก ที่โตไม่ประฐาน เวลา นี้ลูกต้องรับร่างกายใหม่ ดังนั้นขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากร่างเก่านี้ การไม่มีสำนึกใดๆเกี่ยวกับร่างเก่าของลูกคือ

เป้าหมายของลูก

คำถาม: ลูกจำเป็นต้องใช้พลังพิเศษอะไรเพื่อที่จะนำแผนการต่างๆของลูกไปใช้ในรูปปฏิบัติได้?

คำตอบ: พลังแห่งการเปลี่ยนแปลง ลูกจะไม่สามารถทำการตัดสินใจในรูปปฏิบัติได้จนกว่าลูกจะมีพลังแห่งการเปลี่ยนแปลง เพราะในทุกสถานที่และในทุกสภาพลูกต้องนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงทั้งในตนเองและในงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวแห่งความสำเร็จอย่างสม่าเสมอในความพยายามของลูกและในงานรับใช้ด้วยการรักษาความสมดุลของการเป็นเด็กและเป็นนาย มีความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าลูกเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นนายของมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามเมื่อได้รับคำแนะนำใดๆ เมื่อต้องมีการวางแผนหรือปฏิบัติงานใดๆ แล้วให้ทำสิ่งนั้นอย่างเป็นนาย และเมื่อสิ่งใดจบสิ้นลงโดยเสียงส่วนใหญ่หรือโดยดวงวิญญาณเครื่องมือแล้วในเวลานั้นจงกลายเป็นเด็ก เรียนรู้ศิลปะของการรู้ว่าเมื่อใดควรเป็นที่ปรึกษาและเมื่อใดที่ต้องกลายผู้ที่ทำตามคำแนะนำ และลูกจะประสบความสำเร็จทั้งในความพยายามของลูกเองและในงานรับใช้

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นเครื่องมือและมีความถ่อมตน จงอุทิศจิตใจและสติปัญญาของลูกต่อพระเจ้า

*** โอม ชานติ ***